

ydmyger eller fornædler, og så kan de jo ikke bare sige, at de godt vil over i nabokompagniet eller naboregimentet. Så derfor mener jeg altså, at der er brug for det.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er for at forsøge at uddybe det. Det er jo ikke tilfældigt, at jeg standser ved et ord som krænke og gør opmærksom på, hvordan forklaringen på side 36 med en objektiv vurdering skulle begrunde krænkelens indhold. Som enhver kan høre, er begrebet objektiv vurdering simpelt hen det mest vitterlige vås, for en vurdering er altid subjektiv. En objektiv vurdering er en ophævelse af enhver mening.

Det er jo altså karakteristisk, at et begreb som krænke lægger op til hele flæberiet, om jeg så må sige; der er ikke en reel holdning. Jeg giver hr. Helge Adam Møller fuldstændig ret i, at selvfølgelig ligger der også i en militær straffelov, at der er rettigheder, men de skal knageme ikke føres helt derop, så en hvilken som helst daglig adfærd skal være bestemt af jura. For det ødelægger militærtiden, og det ødelægger også hæren.

Derfor synes jeg altså, at man skal være lidt varsom med at tage hele den rettighedstænkning ind og indføre det begreb krænke på den måde, som altså efter min mening faktisk lægger op til en ødelæggelse af forholdene i hæren.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er min opfattelse, at det ikke er det, man lægger op til, for så ville jeg blive meget skuffet over det personel, der er i forsvaret, og den måde, man ville forholde sig både disciplinarlov og straffelov på.

Jeg kan godt huske, at hr. Søren Krarup nævnte et par eksempler fra Livgarden, som var helt ved siden af. Men det kommer meget an på situationen. Hvis jeg nu mødte min gruppeformand, hr. Knud Erik Kirkegaard – vi er jo ligestillede, vi er begge to folketingsmedlemmer – ude på gangen, og han sagde: Helge, jeg har dæleme travlt, kan du ikke smutte ned i kiosken og købe to flasker vin, for jeg skal til en reception? Så ville jeg selvfølgelig sige: Det kan du tro jeg vil. Og så ville jeg drøne derned. Men hvis han befalede mig at gøre det og sagde: Helge, du skal gå derned. Og jeg sagde: Men jeg skal nå et tog. Og han så sagde: Helge, jeg er gruppeformand, du skal gøre det. Så ville jeg ikke gøre det.

Så det er jo meget afhængigt af netop de relationer mennesker imellem. Hvis du optræder som ligeværdig og behandler dine undergivne på en ordentlig måde, finder de sig jo i utrolig meget, fordi det er gjort i god tro. Jeg mener, der har været eksempler i forsvaret på, at det er der nogle der har misbrugt. Og det er det, jeg føler man vil prøve på at kunne komme til livs, og det synes jeg er hensigtsmæssigt.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Mit spørgsmål vedrører § 9 og hele spørgsmålet om, hvorvidt man er straffri eller strafbar i forbindelse med en handling, man er sat til af en overordnet. Grunden til, at jeg spørger, er, at der i det meget grundige udvalgsarbejde er et misforhold mellem, hvad Udenrigsministeriet har lagt vægt på i forhold til Den Internationale Straffedomstol, og det lovforslag, som forsvarsministeren fremsætter her. Jeg har al mulig forståelse for det, hvis ordføreren ikke lige kan paragrafferne udenad. Jeg kan oplyse, at det er på side 373 i betænkningen.

Det korte af det lange er, at Det Konservative Folkeparti jo hylder princippet om en international retsorden. Den konservative udenrigsminister taler for det ude i den store verden. Og nu har vi altså et lovforslag, der, sådan som jeg forstår det, går på tværs af selv samme principper.

Ifald min udlægning nu er korrekt – og jeg forventer ikke, at ordføreren nødvendigvis kan alle detaljerne på stående fod – er den konservative ordfører så ikke også indstillet på, at vi skal ind og arbejde med den problematik i udvalgsbehandlingen?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er både som ordfører og som formand for Forsvarsudvalget enig i, at vi skal arbejde med alle de spørgsmål, vi finder interessante. Umiddelbart synes jeg, at § 9, sådan som jeg læser den – og den genkender jeg, for den har stået der, lige siden jeg blev soldat i 1962, med få ændringer – er en hundrede procent rigtig paragraf.

Kl. 17.20

Jeg husker de tusindvis af soldater, jeg har undervist, og hvor jeg har sagt: Soldatens første pligt er villigt og nøjagtigt at adlyde enhver lovlig tjenstlig befaling. Det står også på side 1 i soldaterbogen: villigt og nøjagtigt at adlyde enhver lovlig befaling.